

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTRAS

ĮSAKYMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTRO 2002 M. GEGUŽĖS 15 D. ĮSAKYMO
NR. 170 „DĖL PREKIŲ ŽENKLINIMO IR KAINŲ NURODYMŲ TAISYKLIŲ
PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO**

2015 m. sausio 23 d. Nr. 4-40
Vilnius

1. P a k e i č i u Prekių ženklavimo ir kainų nurodymo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2002 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 170 „Dėl Prekių ženklavimo ir kainų nurodymo taisyklių patvirtinimo“, ir jas išdėstau nauja redakcija (pridedama).
2. N u s t a t a u, kad šis įsakymas įsigalioja 2015 m. liepos 1 dieną.

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

SUDERINTA

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos
2015-01-22 raštu Nr. (1.9)2T-100

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos ūkio ministro
2002 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 170
(Lietuvos Respublikos ūkio ministro
2015 m. sausio 23 d. įsakymo Nr. 4-40
redakcija)

PREKIŲ ŽENKLINIMO IR KAINŲ NURODYMŲ TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Prekių ženklavimo ir kainų nurodymo taisyklės (toliau – šios Taisyklės) nustato bendruosius Lietuvos Respublikoje vartotojui siūlomų parduoti arba parduodamų prekių privalomuosius ženklavimo ir kainų nurodymo reikalavimus.

2. Šių Taisyklių privalo laikytis verslininkai, teikiantys į Lietuvos rinką ir (arba) siūlantys parduoti ar parduodantys vartotojui prekes, įskaitant prekes, parduodamas pagal nuotoline ir ne prekybos patalpose sudaromas sutartis.

3. Verslininkų pareigas ženklinant prekes ir teikiant informaciją vartotojui apie siūlomas parduoti ir parduodamas prekes, kad jis galėtų įvertinti prekę ir su ja susijusią riziką per visą nurodytą, įprastą ar numatomą prekės naudojimo laiką, nustato Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (toliau – Civilinis kodeksas), Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymas (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymas) ir Lietuvos Respublikos produktų saugos įstatymas (toliau – Produktų saugos įstatymas).

4. Šiose Taisyklėse vartojamos sąvokos:

4.1. **Dideliais kiekiais parduodamos prekės** – iš anksto nesupakuotos ir vartotojo akivaizdoje matuojamos prekės.

4.2. **Prekės (prekių grupės) ženklavimą reglamentuojantis teisės aktas** – tiesiogiai Lietuvos Respublikoje taikomas Europos Sąjungos teisės aktas, Lietuvos Respublikos įstatymas, Vyriausybės nutarimas, ministerijos, kitos valstybės institucijos ar įstaigos pagal kompetenciją priimtas teisės aktas, kuriame nustatyti konkrečios prekės ar prekių grupės privalomieji ženklavimo reikalavimai.

4.3. **Naudota prekė** – prekė, kuri anksčiau buvo naudota, pakartotinai pateikta pardavimui.

4.4. **Ženklavimas** – ženklavimo rekvizitų pateikimas ant prekės ir (ar) jos prekinės, arba pirminės, pakuotės (toliau – pirminė pakuotė).

4.5. **Ženklavimo rekvizitai** – prekės (prekių grupės) ženklavimą reglamentuojančiame teisės akte ar šiose Taisyklėse nustatyta privaloma informacija (tinkamumo naudoti terminas, kiekis, įspėjimai dėl rizikos ir atsargumo priemonių, naudojimo (laikymo) ypatumai ir (ar) kita informacija) apie prekę, kuri turi būti pateikta ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės, išskyrus šiose Taisyklėse nustatytus atvejus, kai ši informacija gali būti pateikta kitais būdais.

5. Kitos šiose Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Civiliniame kodekse, Vartotojų teisių apsaugos įstatyme, Produktų saugos įstatyme ir Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatyme.

II SKYRIUS ŽENKLINIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS BENDRIEJI ŽENKLINIMO REIKALAVIMAI

6. Prekės turi būti ženklinamos vadovaujantis prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančio teisės akto arba šių Taisyklių nuostatomis.

7. Šiose Taisyklėse nustatyti ženkinimo reikalavimai netaikomi antikvariniams daiktams; gyviems gyvūnams; skintoms gėlėms; viešojo maitinimo įmonėse pagamintiems ir jose parduodamiems patiekalams; viešuosiuose aukcionuose parduodamoms prekėms; meno dirbiniams; Jungtinių Tautų vaikų fondo (UNICEF) ženklų paženklintoms prekėms; pašto ženklams; naudotoms prekėms.

8. Kai prekės ar prekių grupės ženkinimo reikalavimai ir (ar) ženkinimo rekvizitai yra nustatyti prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančiame teisės akte, prekės ženklinamos ir ženkinimo rekvizitai pateikiami vadovaujantis to teisės akto reikalavimais; ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės privaloma pateikti tik tame teisės akte nustatytus ženkinimo rekvizitus.

9. Kai prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančio teisės akto nėra, prekės ženklinamos ir ženkinimo rekvizitai pateikiami laikantis šiose Taisyklėse nustatytų reikalavimų.

10. Kai ta pati prekė gali būti priskiriama kelioms prekių grupėms, kurių kiekvienos ženkinimo reikalavimai ir ženkinimo rekvizitai yra nustatyti atskiruose prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančiuose teisės aktuose, tokia prekė turi būti ženklinama laikantis visų kiekvienai prekių grupei nustatytų reikalavimų.

11. Jeigu prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančiame teisės akte nenustatyta kitaip, tik ant grupinės, arba antrinės, pakuotės (toliau – grupinė pakuotė) gali būti ženklinamos šios prekės:

11.1. mažos arba iš mažų dalių sudarytos prekės, ant kurių arba ant kurių pirminės pakuotės neįmanoma perskaitomai sutalpinti visų teisės aktuose tai prekei nustatytų ženkinimo rekvizitų;

11.2. dideliais kiekiais parduodamos prekės;

11.3. kitos neįpakautos prekės, kurių paskirtis tradiciškai žinoma, jų naudojimas nesusijęs su rizika vartotojų sveikatai ar aplinkai ir (ar) kurių ženkinimas ant prekės fiziškai neįmanomas arba neracionalus (gali sugadinti prekės išvaizdą ir panašiai).

12. Pagal teisės aktus privaloma vartotojui nurodyti informacija apie šių Taisyklių 11 punkte nurodytas tik ant grupinės pakuotės paženklintas prekes pateikiama prekybos vietoje arba ją suteikia pardavėjas, o tais atvejais, kai šios prekės parduodamos pagal nuotolines ar ne prekybos patalpose sudaromas sutartis, privaloma informacija pateikiama kartu su preke pateikiamuose dokumentuose (informaciniuose lapeliuose ir pan.).

13. Prekės ženklinamos spausdinant, priklijuojant etiketes, reljefu, naudojant pritvirtinamą ženklą ar kitu būdu.

14. Ženkinimo rekvizitai turi būti gerai matomi, patikimai pritvirtinti, neištrinami ir aiškūs, kad neklaidentų vartotojo. Ženkinimo rekvizitų matmenys turi būti pakankamo dydžio, kad būtų galima lengvai perskaityti ir suprasti informaciją.

15. Jeigu prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojantis teisės aktas nereglamentuoja kitaip, prekės paskirtis, naudojimo (laikymo) ypatumai, nurodymai dėl prekės priežiūros ir saugos ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės gali būti pateikiami grafiškai – piešiniais, sutartiniais ženklais, simboliais.

16. Ženkinimo rekvizitai pateikiami Lietuvos Respublikos valstybine kalba, išskyrus šių Taisyklių 18 punkte nurodytus atvejus, taip pat atvejus, kai ženkinimo rekvizitai pateikti piešiniais, sutartiniais ženklais ar simboliais.

17. Kai ženkinimo rekvizitai yra verčiami į Lietuvos Respublikos valstybinę kalbą, šis vertimas neturi būti klaidinantis, tai yra Lietuvos Respublikos valstybine kalba pateikta informacija turi atitikti gamintojo pateiktą informaciją.

18. Kai prekės vartotojams yra parduodamos tarptautiniuose jūrų ar tarptautiniuose oro uostuose bei Lietuvos Respublikos valstybės sienos su trečiosiomis šalimis perėjimo punktuose esančiose prekybos vietose, kuriose prekes gali pirkti (perka) tik iš Lietuvos Respublikos išvykstantys keleiviai, pateikti ženkinimo rekvizitus ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės Lietuvos Respublikos valstybine kalba neprivaloma. Vartotojui privalomą pateikti informaciją Lietuvos Respublikos valstybine kalba suteikia pardavėjas.

19. Ženklinant prekes naudojami matavimo vienetai, nurodyti Tarptautinės matavimo vienetų sistemos (SI) pagrindinių ir jų išvestinių, kartotinių bei dalinių matavimo vienetų naudojimo Lietuvos Respublikoje tvarkoje, patvirtintoje Valstybinės metrologijos tarnybos direktoriaus 2009 m. gruodžio 22 d. įsakymu Nr. V-134 „Dėl Tarptautinės matavimo vienetų sistemos (SI) pagrindinių ir jų išvestinių, kartotinių bei dalinių matavimo vienetų naudojimo Lietuvos Respublikoje tvarkos patvirtinimo“ ir Nesisteminių matavimo vienetų, susijusių su Tarptautine vienetų sistema (SI) ir leidžiamų naudoti Lietuvos Respublikoje, sąraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. birželio 12 d. nutarimu Nr. 589 „Dėl nesisteminių matavimo vienetų, susijusių su Tarptautine vienetų sistema (SI) ir leidžiamų naudoti Lietuvos Respublikoje, sąrašo patvirtinimo“.

ANTRASIS SKIRSNIS ŽENKLINIMO REKVIZITAI

20. Ženklinant prekes, turi būti pateikti visi prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančiame teisės akte tai prekei (prekių grupei) nustatyti ženklinimo rekvizitai.

21. Kai prekės (prekių grupės) ženklinimą reglamentuojančio teisės akto nėra, ženklinant prekes, pateikiami šie ženklinimo rekvizitai:

21.1. prekės pavadinimas, – jeigu jis neaiškus iš prekės išvaizdos;

21.2. gamintojo pavadinimas ar prekės ženklas ir adresas, kuriuo galima susisiekti su gamintoju. Kai šios informacijos neįmanoma nurodyti ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės, ji turi būti nurodyta ant grupinės pakuotės arba prekę lydinčiuose dokumentuose, vartotojui šią informaciją, jam paprašius, suteikia pardavėjas;

21.3. prekės kilmės šalis. Ši nuostata netaikoma, jeigu prekė įvežta iš Europos ekonominės erdvės valstybių (Europos Sąjungos valstybių narių ir Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybių, pasirašiusių Europos ekonominės erdvės susitarimą – Norvegijos, Lichtenšteino, Islandijos) ir Turkijos;

21.4. tinkamumo naudoti terminas, – jeigu prekės savybės keičiasi per laiką ir, suėjus nustatytam terminui, ji laikoma visiškai arba iš dalies netinkama naudoti pagal paskirtį, išskyrus šiuo Taisyklių 26.10 papunktyje nustatytus atvejus;

21.5. pagaminimo data, – nurodoma šių Taisyklių 26.5 papunktyje numatytu atveju;

21.6. prekės paskirtis, – jeigu prekė nėra tradiciškai žinoma arba jos paskirtis neaiški iš prekės pavadinimo ar išvaizdos;

21.7. naudojimo (laikymo) ypatumai, – jeigu ši informacija reikalinga saugiam ir tinkamam prekės naudojimui.

22. Be šių Taisyklių 21 punkte nustatytų ženklinimo rekvizitų, privaloma nurodyti:

22.1. statybos produktų ir baldinių medžiagų:

22.1.1. tipą ir (ar) būdingąsias charakteristikas;

22.1.2. tūrį arba masę (neto), arba matmenis;

22.2. mokyklinių baldų – funkcinį dydį;

22.3. trąšų, kurios nepažymėtos kaip „EB trąšos“ („EC fertiliser“):

22.3.1. rūšį ir paskirtį, jeigu ji neaiški iš pavadinimo;

22.3.2. nurodymus dėl laikymo sąlygų, jeigu trąšos yra skystos;

22.3.3. sudedamųjų dalių formą ir (ar) tirpumą, jeigu trąšos yra kompleksinės;

22.3.4. tūrį arba masę (neto/bruto);

22.3.5. maistinių medžiagų (kalio, natrio, fosforo) pavadinimus ir kieki;

22.3.6. pagaminimo datą;

22.4. dirvožemio gerinimo medžiagų ir auginimo terpių:

22.4.1. produkto pavadinimą, atitinkantį Lietuvos standarte LST CR 13456:2005 „Dirvožemio gerinimo medžiagos ir auginimo terpės. Ženklinimas, techniniai reikalavimai, produktų sąrašas“ nurodytus pavadinimus;

22.4.2. pagrindines (t. y. daugiau kaip 10 % tūrio sudarančias) sudedamąsias dalis tūrio dalimis mažėjančia tvarka proporcijos atžvilgiu;

22.4.3. jeigu gamyboje panaudotos mineralinės trąšos, jų kiekį masės dalimis;

22.4.4. kiekį pirminėje pakuotėje, išreikštą tūrio dalimis.

TREČIASIS SKIRSNIS **KAI KURIŲ ŽENKLINIMO REKVIZITŲ PATEIKIMO YPATUMAI**

23. Jeigu prekės (prekių grupės) ženklšinimą reglamentuojantis teisės aktas nenustato kitaip arba prekės (prekių grupės) ženklšinimą reglamentuojančio teisės akto nėra, ženklšinimo rekvizitai nurodomi vadovaujantis šių Taisyklių 24–26 punktų nuostatomis.

24. Jeigu ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės žymint datą metai, mėnesiai, dienos nurodomi skaičių poromis, šios skaičių poros pateikiamos tokia seka: diena, mėnuo, metai. Pavyzdžiui 2014 metų gruodžio 15 diena žymima taip: „15 12 14“.

25. Tinkamumo naudoti terminas nurodomas taip:

25.1. prekių, kurios, suėjus šiam terminui, laikomos netinkamomis naudoti pagal paskirtį: „Tinka naudoti iki... (data)“, – datą nurodant dienos tikslumu;

25.2. prekių, kurios, suėjus šiam terminui, vartotojų nuožiūra dar kurį laiką gali būti naudojamos, tačiau gamintojas už jų kokybinių savybių atitiktį deklaruotosioms neatsako:

25.2.1. „Geriausias iki... (data)“;

25.2.2. „Geriausias iki... pabaigos“ – kai nurodoma mėnuo ir metai arba tik metai;

25.2.3. „Geriausias... (nurodomas skaičius) dienas (mėnesius, metus) nuo pagaminimo dienos“;

25.3. nurodant prekės tinkamumo naudoti terminą, pakanka nurodyti:

25.3.1. dieną ir mėnesį – jeigu prekė tinka naudoti ne ilgiau kaip tris mėnesius;

25.3.2. mėnesį ir metus – jeigu prekė tinka naudoti nuo 3 iki 18 mėnesių;

25.3.3. metus – jeigu prekė tinka naudoti ilgiau kaip 18 mėnesių;

25.4. kai prekės tinkamumo naudoti terminas ne ilgesnis kaip 48 valandos – šis terminas nurodomas valandos tikslumu;

25.5. kai tinkamumo naudoti terminas nurodomas konkrečiu laikotarpiu nuo pagaminimo dienos (pvz., „Geriausias 25 dienas (mėnesius, metus) nuo prekės pagaminimo dienos“), privaloma nurodyti prekės pagaminimo datą;

25.6. kai tinkamumo naudoti terminas skaičiuojamas metais, laikoma, kad terminas pasibaigia atitinkamą paskutinių termino metų mėnesį ir dieną dvidešimt ketvirtą valandą nulis minučių. Mėnesiais skaičiuojamas terminas pasibaigia atitinkamą termino paskutinio mėnesio dieną dvidešimt ketvirtą valandą nulis minučių;

25.7. kai metais ar mėnesiais skaičiuojamo termino pabaiga tenka mėnesiui, kuris atitinkamos dienos neturi, terminas pasibaigia paskutinę to mėnesio dieną;

25.8. kai dėl prekės (jos pirminės pakuotės ar etikečių) gamybos, pakavimo ar ženklšinimo ypatumų prie žodžių „Tinka naudoti iki...“ arba „Geriausias iki...“ neįmanoma nurodyti prekės tinkamumo naudoti termino (datos), tai po žodžių „Tinka naudoti iki...“ arba „Geriausias iki...“ turi būti pateikta nuoroda į vietą ant prekės ar prekės pirminės pakuotės, kurioje šis terminas pažymėtas;

25.9. būtina nurodyti specialias prekės laikymo sąlygas, jeigu nuo jų priklauso tinkamumo naudoti terminas;

25.10. prekės tinkamumo naudoti terminas gali būti nenurodomas:

25.10.1. ant parduodamų augalų ir jų dalių;

25.10.2. ant tabako gaminių;

25.10.3. kai gamintojas garantuoja, kad prekės tinkamumo naudoti terminas yra ilgesnis kaip 30 mėnesių.

26. Informacija apie prekės naudojimo (laikymo) ypatumus pateikiama ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės. Jeigu visos, būtinos saugiam ir tinkamam prekės naudojimui (laikymui), informacijos ant prekės ir (ar) jos pirminės pakuotės sutalpinti neįmanoma arba ši informacija

pateikta užsienio kalba (kalbomis), turi būti pateiktos Lietuvos Respublikos valstybine kalba parengtos prekės naudojimo taisyklės, kurios įdedamos į prekės pirminę pakuotę, o jeigu to padaryti neįmanoma, – pateikiamos vartotojui kartu su preke.

III SKYRIUS KAINŲ NURODYMŲ REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS

PREKIŲ, KURIOS PARDUODAMOS PAGAL VARTOJIMO PIRKIMO–PARDAVIMO SUTARTIS, KURIOS NĖRA NUOTOLINĖS IR NE PREKYBOS PATALPOSE SUDAROMOS SUTARTYS, KAINŲ NURODYMŲ REIKALAVIMAI

27. Kai prekės parduodamos pagal vartojimo pirkimo–pardavimo sutartis, kurios nėra nuotolinės ir ne prekybos patalpose sudaromos sutartys, pardavėjas privalo nurodyti kiekvienos vartotojui siūlomos ir (ar) parduodamos prekės ar vienos prekių rūšies pardavimo kainą ir tos prekės standartinio vieneto kainą (toliau kartu – prekių kainos).

28. Prekių kainos gali būti nenurodytos:

28.1. kai prekė pateikiama teikiant paslaugas;

28.2. kai prekė parduodama viešajame aukcione;

28.3. kai parduodamas meno dirbinys arba antikvarinis daiktas.

29. Standartinio vieneto kaina gali būti nenurodyta:

29.1. kai prekės pardavimo kaina sutampa su standartinio vieneto kaina;

29.2. kai prekės pardavimo kaina nepriklauso nuo prekės masės, tūrio, ilgio, ploto arba jos grynasis kiekis (neto kiekis) yra mažesnis kaip 5 g ar 5 ml;

29.3. kai prekė parduodama naudojant automatus;

29.4. kai prekė, išskyrus dideliais kiekiais parduodamas prekes, parduodama:

29.4.1. turgavietėje, kioske ar kitame laikinajame statinyje, nuo laikinųjų prekybos įrenginių (prekystalių, vežimėlių), pastatytų lauke, kai verčiamasi išnešiojamąja ar išvežiojamąja prekyba, taip pat prekybos vietoje, įrengtoje asmenims aptarnauti tik vykstančių pramogų, sporto, kultūros ar kitokių renginių metu;

29.4.2. mažmenine prekyba besiverčiančio juridinio asmens, kurio metinės pardavimo grynosios pajamos, kaip jos suprantamos Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatyme, ir fizinio asmens, kurio individualios veiklos apmokestinamosios pajamos, kaip jos suprantamos Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme, paskutiniaisiais finansiniais metais neviršijo 2 mln. eurų, parduotuvėje, kurios prekybos plotas ne didesnis kaip 120 m².

30. Kai prekės (prekių grupės) ženklavinimą reglamentuojančiame teisės akte yra reikalaujama nurodyti fasuotų produktų grynąją masę (masę be pirminės pakuotės) ir nusausinto (filtruoto) produkto grynąją masę (masę be skystos terpės, kuri gali būti užšaldyta arba greitai užšaldyta), nurodant standartinio vieneto kainą, pakanka nurodyti nusausinto (filtruoto) produkto grynosios masės standartinio vieneto kainą.

31. Kai prekės parduodamos dideliais kiekiais, pakanka nurodyti tik prekės standartinio vieneto kainą.

32. Prekių kainos nurodomos prekių pardavimo vartotojams vietose dviem būdais – kainų etiketėse, pateikiamose prie prekės, arba kainų etiketėse, pateikiamose ant prekės (jos pirminės pakuotės), tačiau atsižvelgiant į parduodamų prekių pobūdį, prekybos būdą ir technines galimybes (pavyzdžiui, kai prekės yra labai mažos arba tokios formos, kad ant prekybos įrenginio ar konkrečios prekės neįmanoma tinkamai pateikti kainų etikečių; kai prekės nėra tiesiogiai prieinamos vartotojams, o įrenginys, kuriame jos demonstruojamos, yra nutolęs tokiu atstumu, kad kainų etiketėse nurodytas kainas sunku arba neįmanoma perskaityti, ir kt.), prekių kainos gali būti nurodomos kainoraščiuose, elektroniniuose stenduose ar kitose pardavėjo pasirinktose informacijos pateikimo priemonėse, leidžiančiose vartotojams susipažinti su prekių kainomis iki prekės įsigijimo.

Šios priemonės turi būti laisvai prieinamos vartotojams ir pateikiamos prekių pardavimo vietoje greta parduodamų prekių, išskyrus atvejus, kai prekės nėra tiesiogiai prieinamos vartotojams.

33. Prekių kainos turi būti gerai matomos, lengvai perskaitomos, suprantamos ir atskiriamos. Prekių kainos kainų etiketėse turi būti nurodomos kuo didesniu paryškintu (tamsiu) šriftu kontrastiškame (šviesiame vienspalviame) fone, naudojant (jeigu yra galimybė) šrifto stilius, pasižyminčius vienodomis raidžių linijomis („Arial“, „Tahoma“, „Verdana“, „Helvetica“ ar panašius), vengiant naudoti pasvirusius (italic) ar rankraštį primenančius šrifto stilius.

ANTRASIS SKIRSNIS
PREKIŲ, KURIOS PARDUODAMOS PAGAL NUOTOLINES IR
NE PREKYBOS PATALPOSE SUDAROMAS SUTARTIS,
KAINŲ NURODymo REIKALAVIMAI

34. Kai prekės parduodamos pagal nuotolines ir ne prekybos patalpose sudaromas sutartis, išskyrus ne prekybos patalpose sudaromas sutartis, kai suma, kurią turi sumokėti vartotojas yra mažesnė už 25 eurus, informacija apie prekių kainas vartotojui pateikiama vadovaujantis Civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatomis.

IV SKYRIUS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

35. Asmenys, pažeidę šių Taisyklių reikalavimus, atsako įstatymų nustatyta tvarka.
